

Zvonimir Grjavec:

o pol-nebesih.

Kakor lilija je bela
duša tvoja, angel moj;
vedno mirna in vesela
zlate sreče pije soj.

Ko v višinah v zgodnjem jutru
zazveni srebrni glas,
pa se dvigne v sveti sreči
gor h krilatcem-bratcem v vas.

In ko poldan vrh gorice
čez zeleno plan zvoni,
duša tvoja se ne vrne:
z angelci Boga časti.

Tam na nebu, v zboru zvezdic
moli zopet na večer:
vsa je kakor v pol-nebesih —
težke misli v nji nikjer!